

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím:

Osztályozás

Tárgy: 3k 78

Hely:

Idő: " 453 "

Személy:

Helyszám:

Budapest dolgozóinak hatalmas tüntetése a népfront,

Forrás: **hazánk felemelkedése mellett**

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

követő sportegyesületek nagy-szerű menetét, amelyet a Hon-véd sportolói zárnak le.

Ezután a kerületek dolgozói

vonultak el végeláthatatlan hosszú sorokban népünk szeretett vezére, Rákosi elvtárs előtt. Az Egyesült Izzó dolgozói büszkén vitték a feliratot: „104.2 százalékra teljesítettük első negyedévi tervünket.” Egy másik táblájukon az áll: „Szavazólap! Április hónapban 110 százalékkal szavaztunk.”

A Csepeliek és a Fémáru- és

Szerszámgépgyár dolgozói hatalmas földgömböt vittek, hirdetve:

hűek vagyunk a proletár-nemzetköziséghez.

A Láng-gyáriak arra tettek ígéretet, hogy tervük túlteljesítésével viszik sikerre a választási békeversenyt.

Az Autójavító Vállalat dolgozói egy Csepel tehergépkocsi kicsinyített mását vitték. Amikor az emelvény elé értek, kinyitották a kis teherautó ajtaját és hófehér galambok repültek belőle a magasba és sokáig keringtek a Sztálin-tér felett. Azt jelképezték: a magyar munkások, amikor erejüket megfeszítve dolgoznak a termelés emeléséért — ezzel is a békéért harcolnak.

Ragyognak a kitüntetések

dolgozóink legkiválóbbjai mel-lén, munkásokon, értelmisé-

gieken egyaránt. Ott halad-nak a sorokban asszonyaink is, akiknek kétszeresen szabadok a május elsejék. Nagy, ecsettel áthúzott főzőkanalat ábrázoló táblán a felirat: „A jő-zőknél rabja — ez már nincs többé!” S hogy nincs, az ő fel-hájukon is ott a bizonyíték: csillognak a sztáhanovista ki-tüntetések. Egy Vörös Csillag traktorgyárbeli dolgozó ma-gasra emeli gyermekét a mell-véd előtt, mutatva: „odanézz, ott van Rákosi elvtárs!” Mel-lette a felesége menetel. S ez-ren és ezren hozzák gyermekei-keket, magasra emelték Rákosi elvtárs előtt. És közben éneklik: „Egy a jelszónk, a béke!” Pár-tunk, Rákosi elvtárs, az üzemi dolgozók kiapadhatatlan ere-je, boldog anyák és a béke dala elválaszthatatlanok — hirdette ez a május elseje.

Ott menetelnek a sorokban a tudományok, művészetek legki-válóbbjai, fővárosunk értelmisé-gi dolgozói. Az István-kórház dolgozói között, a kékruhás, fe-hérkötényes ápolónők mellett haladnak fehér köpenyekben az orvosok. Amott a XI. kerület pedagógusai jönnek, alig né-hány lépés választja el őket az Idegen Nyelvek Főiskolájának felvonulótól. A Budapesti Mű-szaki Egyetem, a Közgazdaság-tudományi Egyetem, jövő értelmiségünk vidáman, köztüktől tan-cosokkal vonul. Mérnökök, ter-vezők haladnak üzemi dolgo-zóinkkal egy sorban, hirdetve,

hogy egy célért küzdenek egy-^{2.-14} akarattal.

Erőnk,

biztos holnapunk záloga,

az ifjúság is méltóan menetelt a felvonuláson. Amikor a menet az emelvény elé ért, az első sorok-ból két kis úttörő vált ki, fel-szaladtak az emelvényre és vörös

A Kiszivattyúgyár dolgozói büszkén viszik a táblát, amely ter-vük túlteljesítését mutatja.

Alig múlt háromszor huszonnég órája, hogy ott meneteltünk, munkások, értelmiségiek, dolgozó parasztok, néphadseregünk ka-tonái, nők és férfiak, fiatalok és öregek százezres tömegekben, kart karba fonva, dalosan, kilencedik szabad május elsejénket ünne-pelve. Dicsőség Sztálinnak! — hangzott százezrek ajkáról és ez a köszönet a szabad májusokért, a boldog jövőért szállt tova, vitte fővárosunk üzenetét a szabad és a még fel nem szabadult népekhez egyaránt: Dicsőség Sztálinnak! Ránk bizton számí-thattok!

Ott meneteltünk Sztálin elvtárs legjobb magyar tanítványa, a mi szeretett Rákosi elvtársunk előtt. S amikor ránk vetette pil-lantását, amikor intett felénk, úgy éreztük mindannyian: megnő-tünk, új erőre kaptunk, minden-minden szebb lett körülöttünk. Magasabbra emeltük gyermekeinket, mutatva nekik minden gyer-mek szerető édesapját, magasabbra emeltük a feliratokat, mu-tatva termelési eredményeinket s ígéretet tettünk még nagyobb elérésére. Fennen lobogtatuk zászlainkat és a népek zászlait, éltetve a nagy ünnepen a proletariátus nemzetköziségét. Meg-fogtuk egymás kezét s' ez a százezres kézjogás népünk meg-bonthatatlan egységének volt kifejezője. Kifejezője annak, hogy eggyemerkélj sorakozunk fel pártunk mögött, vállaljuk a munkát és harcot.

Alig múlt háromszor huszonnég órája, hogy száz- és száz-ezren ott meneteltünk a Sztálin-téren. Meneteltünk annak tudatá-ban, hogy a béke, munka, jólét és felemelkedés útján haladunk a mindig szebb, boldogabb május elsejék felé.

A főváros lakosságának színpompás felvonulása

A világ demokratikus ifjúsága indulójának hangjai mellett tün-nik fel a Sztálin-tér bejáratánál a felvonulás eleje. A menet élén az olimpiai versenyzők kék ka-bátjában Csermák József halad, a kalapácsvetés olimpiai baj-noka, aki magasra emelve tartja május 1 zászlaját. Mellette két oldalon a Magyar Népköz-társaság kiváló sportolói két-két vörös- és nemzetiszínű zászlót hoznak.

És aztán következnek a spor-tolók menete. Tizenhatezer spor-toló. A Magyar Népköztársaság színeit, a piros-fehér-zöld színe-

ket jelképezik az egymás mellett felvonuló Bástya-, Dózsa- és Postás-sportolók. Jönnek az olimpikonok. Olimpiai öltözet-ben. Helsinkii magyar hősei kö-zöntik a nagy olimpiai sikerek elindítóját és támogatóját, Rákosi elvtársat.

A sportegyesületek hullámzó seiyemzászlai, majd a vörös-kék-mezes Vasas-sportolók me-nete következik. Utána a Kini-zsi, a Haladás, majd a Lokomo-tív sportolói köszöntik virág-csokrokkal kezükben népünk ve-zetőit. Szinte nehéz felsorolni azt a sok-sok szint, az egymást

virágcsokrokat nyújtottak át Rákosi elvtársnak: ők voltak a kezdet. A XXI. kerület menete előtt is úttörők haladtak, akik leoldották nyakukról a piros kendőt és azzal integettek a tribün felé. A Fővárosi Autóbuszüzem sorait a szocializmust építő országok zászlaját magasra emelő fiatalok nyitották meg. A madarász-tcai gyermekkórház ápolónői ragyogó, vadonatúj pólyákat, gyermekholmikat — amelyeket népi demokráciánk minden új-szülöttnek ajándékoz — vittek. A Posta Kábelgyár Vállalat cí-merét is kispajzsok emelték büszkén... S az ifjúság zárta is be a menetet: úttörők, DISZ-esek, ipari tanulók, a Repülő Szövetség fiatal tagjai. Kezük-ben virágok, megleveneredett, ezerszínű rétek, ajkukon ének-szó: „Boldog hazában új ifjúsá-gunk országot épít már...” Ke-zükben tábla: „A mi boldog életünkért szavazzatok a nép-frontra!”, szemükben a még derűsebb jövő, s a mai felnőttek szeretetének és gondoskodásá-nak visszfénye. Ők a holnap szakmunkásai, tudósai, művé-szei, bátor pilótái. Értük nem sok bármilyen fáradtság, nem nehéz bármilyen küzdelem. Ők már szocialista hazában lesznek boldog felnőttek.